

Sygn. akt: III U 892/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2014 r. w O.

sprawy z odwołania M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 17.05.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. S. prawo do emerytury począwszy od dnia 17.04.2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. S. prawa do emerytury.

M. S. wniósł odwołanie od tej decyzji. W uzasadnieniu stwierdził, że na dzień 01.01.1999r. osiągnął 25 lat ogólny staż pracy oraz zgromadził 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Stwierdził, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich warunków wymaganych do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury, gdyż nie legitymuje się on 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, a jedynie okresem 9 lat i 10 miesięcy. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresów pracy od 15.09.1975r. do 26.10.1977r. oraz od 16.10.1979r. do 28.02.1989r. w (...) w O. z uwagi na fakt, iż świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawił przechowawca dokumentacji pracowniczej (...) sp. z o.o. w T., zamiast następcy prawnego.

Natomiast po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie – pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 13.03.2013r. M. S. złożył w ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Po przeanalizowaniu tego wniosku ZUS uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wnioskodawcy wynoszący łącznie 25 lat. Nie uznał natomiast ubezpieczonemu 15 lat okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, a jedynie 9 lat i 10 miesięcy. Wobec powyższego decyzją z dnia 17.05.2013r. odmówił M. S. prawa do emerytury.

M. S. urodził się dnia (...), zatem podstawą o ubieganie się przez niego o prawo do emerytury jest art. **184** ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., nr 8, poz.43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r. który łącznie spełnił następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący w przypadku mężczyzn 60 lat,
- nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 1.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się ostatecznie do rozstrzygnięcia, czy M. S. zgromadził łącznie 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach.

Na okoliczność pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony przedłożył zaświadczenie z dnia 8.11.2012r. wystawione przez (...) Sp. z o.o., z którego wynika, że w okresie od 15.09.1975r. do 28.02.1989r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowca ciągnika – traktorzysty w (...) w O.. ZUS nie zaliczył w/w okresu z uwagi na fakt, iż świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawił przechowawca dokumentacji pracowniczej (...) sp. z o.o. w T. zamiast pracodawcy bądź następcy prawnego.

Na okoliczność charakteru pracy odwołującego w spornym okresie Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków i odwołującego oraz z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych.

Z zeznań świadków K. M. (k.39) i Z. P. (1) (k.39) wynika, że odwołujący pracował w Spółdzielni Kółek Rolniczych w O. jako traktorzysta. Była to praca całoroczna. Polegała na pracach polowych oraz na pracy w transporcie. Zimą odwołujący jeździł ciągnikiem z przyczepą i pracował w usługach dla firm budowlanych, świadcząc przewozy. Pracował też przy posypywaniu piaskiem dróg zimą. Z zeznań tych wynika, że było wówczas bardzo dużo pracy dla kierowców ciągników.

Analogiczne wnioski płyną z zeznań odwołującego przesłuchanego w charakterze strony (k.49). Przy czym odwołujący przyznał, że zatrudniając się we wrześniu 1975r. pracował początkowo jako omłotowy. Natomiast jako traktorzysta zaczął pracować od 1976r.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz odwołującego. Ich zeznania są spójne i wzajemnie się uzupełniają. Świadek K. M. był mechanikiem maszyn, a świadek Z. P. (2) pracowała w dziale księgowości. Wobec powyższego świadkowie mają wiedzę na temat specyfiki pracy odwołującego w spornym okresie.

Przy czym wskazać należy, że Sąd, oceniając zeznania świadków i odwołującego, miał przede wszystkim na uwadze to, że znajdują one potwierdzenie w zachowanej dokumentacji. W aktach osobowych odwołującego dotyczącego zatrudnienia w (...) w O. znajduje się umowa o pracę z dnia 7.01.1976r., z której wynika, że od 07.01.1976r. powierzono M. S. obowiązki kierowcy ciągnika. Także z kwestionariusza osobowego wynika, że kierowcą ciągnika był dopiero od dnia 07.01.1976r. Ze świadectwa pracy z dnia 28.02.1989r. wynika, że M. S. był zatrudniony w (...) w O. od dnia 15.09.1975r. do dnia 28.02.1989r. na stanowisku kierowca ciągnika. Nadto we wszystkich dokumentach znajdujących się w aktach osobowych jest on określany jedynie jako „kierowca ciągnika”.

Mając to na uwadze Sąd uznał, że zachodzą podstawy do zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu od dnia 07.01.1976r. do dnia 28.02.1989r. (13 lat, 1 miesiąc i 25 dni). Brak jest natomiast podstaw do zaliczenia okresu od dnia 15.09.1975r. do dnia 06.01.1976r., gdyż nie wynika on z żadnego dokumentu, a z zeznań odwołującego wynika, że w tym czasie był omlotowym.

Sąd uznał, że zachodzą podstawy do zaliczenia całego okresu zatrudnienia odwołującego do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach od 07.01.1976r., a zatem włącznie z okresem odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 27.10.1977r. do dnia 15.10.1979r. Sąd podziela bowiem stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24.05.2012r. (II UK 265/11), w którym stwierdził on, że w zakresie zatrudnienia żołnierz czynnej służby wojskowej jest pracownikiem wykonującym pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jeśli wykonywał ją w taki sam sposób (stale i w pełnym wymiarze czasu pracy) przed powołaniem do służby i do zatrudnienia tego powrócił po jej zakończeniu w przepisany terminie. Ponieważ odwołujący powrócił do pracy na to samo stanowisko następnego dnia po zwolnieniu ze służby, zatem okres służby także należy mu zaliczyć do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Wobec powyższego odwołujący wykazał w przedmiotowym postępowaniu dodatkowy okres stażu pracy w szczególnych warunkach w (...) w O. wynoszący 13 lat, 1 miesiąc i 25 dni. Po zsumowaniu tego okresu z okresem uznanym przez ZUS – M. S. wykazał na dzień 01.01.1999r. staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze **22 lata, 11 miesięcy i 25 dni.**

Z tych względów Sąd uznał, że M. S. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art.184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia 17.04.2013r. stosownie do treści art.129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd na mocy art. 477¹⁴§2 **k.p.c.** zmienił zaskarżoną decyzję.

Stosownie do treści art.118 **ust.1 a** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa już na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Odwołujący nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez właściwy organ. Ocena czy sporny okres należy doliczyć M. S. do stażu pracy w szczególnych warunkach, wymagała przeprowadzenia dowodów z przesłuchania świadków oraz z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych odwołującego z zatrudnienia w (...) w O..

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art.118 ust.1 a** w/w ustawy.